

(Сцена прикрашена рушниками і квітами. Виходять ведучі).

1 ведуча.

Добрий день вам, люди добрі!

Щиро просимо до господи!

Раді вас у нас вітати,

Щастя та добра бажати.

1. **ведуча.** Ми з вами народилися і живемо в одній з найбільших європейських країн - Україні. Вона більша, ніж Франція, Іспанія, Швеція, Польща.

1 ведуча.

Ми твої діти, тут народилися,

Тут наші батько і мати.

Ми, українці, завжди і всюди

Будемо про це пам'ятати.

1. 2 ведуча.

Є багато країн на землі,

В них - озера, річки і долини,

Є країни великі й малі,

Та найкраща завжди - Батьківщина!

1 ведуча.

Вишита колоссям і калиною,

Вигойдана співом солов'я,

Звешся величаво - Україною,

Земле зачарована моя.

1. **ведуча.** Україна - країна дивних краєвидів (можна запропонувати продивитися підбірку слайдів з краєвидами). Природа нашої країни приваблює своєю красою і різноманітністю при-родних зон, що змінюють одна одну. У кожному її куточку прихована неповторна краса, а кожен ландшафт наділений тільки йому властивим не-забутнім

обличчям, власного душею.

2. **ведуча.** Сьогодні ми запрошуємо вас у по-дорож по чарівному океану культури українсько-го народу. Протягом нашої мандрівки ми будемо робити зупинки на різноманітних островах.

3. **ведуча.** Отже, перший острів на нашому шляху - «Острів мови барвінкової» (на сцену виходять учні).

1- **й учень.** Українська мова. Вона нам рідна, як мама і тато, як та земля, на якій ми зростаємо. Бо цю мову ми чуємо змалку. Нею промо-вили перші слова.

2- **й учень** Людина може знати дві, три і біль-ше мов, але рідною залишається материнська мова. Цілий світ визнає, що українська мова - чудова, мелодійна, багата.

3- **й учень.**

Яка ж багата рідна мова!

Увесь чарівний світ у ній!

Вона барвиста і чудова,

І нищити її не смій!

1- **й учень.**

Вона про все тобі розкаже,

Чарівних слів тебе навчить,

Усе розкриє і покаже,

Як правильно у світі жить.

2- **Й** учень.

В ній стільки слів, що й не збагнути!

І приказок, і порівнянь.

А мову знаючи, здобути

Ти зможеш просто безліч знань.

3 **Й** учень.

Тож мову вчи і прислухайся

До того, як вона звучить.

І розмовляти так старайся,

Щоб всім її хотілось вчить.

1-й учень. Найбільше і найдорожче добро в кожного народу - це його мова, ота жива схо-ванка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почуття.

1. 2 й учень.

О, мово рідна! В рідній хаті,

Як джерело із глибини,

В голодні дні, у дні багаті,

на вогнях, і при багатті –

Ти від колиски до труни.

1. 3 й учень.

Ти постаєш в якій обнові,

Як пісня, линеш, рідне слово,

Ти наше диво калинове,

Кохана материнська мова!

1- **а** Ой, послухайте пісні звучать. (Звучить пісня «Зеленее жито»)

2- **а** Це ми наближаємось до наступно-го острова, який називається «Пісенний».

1- **а** Українська пісня... Вона є однією із святинь нашого народу, його найціннішим духовним скарбом, гордістю і красою.

2- **а** Цікаво, а звідки взялася пісня в Україні?

Ось послухайте легенду.

Дівчинка.

Коли це все було - ніхто не знає,

Але легенда так розповідає:

Надумав Бог про всіх подбати, Талантами людей обдарувати.

Французам дав красу та елегантність,

А німцям - дисципліну та педантність.

Любов до моря дарував англійцям.

Росії - владність. А голландцям - квіти.

Ну, як таким дарункам не радіти!

Хлопець.

Підвівся Бог зі свого трону,

Вдоволено поправив він корону.

І тут побачив дівчинку в куточку, Одягнену у вишиту сорочку.

Чом плачеш ти? Як звать тебе, дитино?

Вона відповіла: «Я - Україна.

А плачу, Боже, бо не бачу меж Від пролитої крові і пожеж.

Чому, скажи мені, така зла доля?

В своїй землі немає правди й волі!» —

«Так он яка історія твоя!

Та тільки всі роздав таланти я - Скоріше треба було підійти»...

І тут дівчина вже хотіла йти,

Та Бог підняв правицю, зупинив. І з дівчиною знов заговорив:

«Неоціненний скарб один я маю, Уславить він тебе у світі, знаю.

Бери його та бережи.

Це - пісня». -Взяла дарунок, до грудей притисла

І понесла ту пісню по межі:

«Нам, Боже, Україну збережи!».

1-а ведуча. Пісня - колискова, весільна, па-тріотична супроводжує українця від народжен-ня до останньої межі.

1. 2 ведуча.

Я бачу світ через пісні,

В глибінь віків із ними лину.

Пісні — життеписи людські І щира правда про людину.

1. 1 ведуча.

В піснях усе я віднайду.

Це вічний код буття на світі.

Знайду в них радість, і журбу.

І мудрі предків заповіти.

2-а ведуча. Українська пісня - це диво. Її люблять у всьому світі. Ми дійсно маємо чим

пишатися!

1. **1 а** Наш наступний острів - «Квітковий». Є багато квіток запашних. Кожна квітка красу свою має. Та гарніші завжди по-між них ті, що квітнуть у рідному краї. (На екрані - квіти, роботи К. Білокур).

2. **2 а** Квіти - одне з найбільших чу-дес природи. Українці дуже люблять квіти. Їх оспівують у піснях, переказах, легендах. Ними оздоблюють свої побутові речі. Малюнки квітів бачимо на коминах, стінах біленьких хат, кили-мах, рушниках, вишиванках. Словом, народив-шись серед квітового царства, українці нама-гаються бачене перенести на речі повсякденного вжитку.

1- **а** На «Квітковому» острові ми по-бачили рослину, яку з давніх-давен шанують українці. Це - калина, рослина, яка стала сим-волом України. (Слайди з калиною).

Говорила мати: «Не забудься, сину, як збуду-еш хату, посади калину». Калина - це символ рідної землі, отчого краю, батьківської хати. Це той символ, що пам'ять людську береже, сим-вол безсмертя.

(Слайди з мальвами).

1. **а** Ой, а це що за квіти? Дуже краси-ві. Це - мальви, їх люблять і шанують в Україні.

Вони квітнуть біля хати,

Славлять український рід,

Біля вікон садить мати,

Щоб берегти сім'ю від бід.

Їх високі стебла з яскравими рожевими, пур-пуровими, білими, бузковими квітами прикрашають майже кожен садок, бо народжені вони для краси і радості. Існує легенда про дівчину Мальву, яка була дуже хороброю та захищала свою матусю від ворогів. Вороги її вбили, а на тому місці виростили квіти, які і назвали мальва-ми. (Звучить пісня «Мальви»).

1а **ведуча** А далі ми бачимо ще одні - улюблені квіти українців. Це - чорнобривці.

Чорнобривці, чорнобривці Квітнуть в тиші вечоровій.

Чорнобривці чарівні Так і просяться в пісні.

(Звучить пісня «Чорнобривці»).

2а **ведуча** Про чорнобривці складено багато легенд. Ось послухайте одну із них.

Давно це було. Мирно жили й трудилися люди на українській землі. Та прийшли вороги, несучи із собою сльози та горе. Вони забирали в полон хлопчиків 5-8 років. Завітали вони й до села, де жила Любава зі своїми дітьми. Матері шукали порятунку у бабусі Ясновидиці. І Любава прийшла до неї зі своїми хлопчиками. Сивочола бабуня пригорнула до себе хлопчиків і, мовивши заклинання, перетворила їх на прекрасні пухнасті квіти. Вони були чорнобровими та ясноокими, як хлопчики. «Тепер залишай-тись у матерів, і не буде у них боліти за вас серце і голова», - сказала бабуся і впала, порубана ворогами. Не стало людини, яка могла б повернути життя хлопчиків. Вони так і залишилися чорнобривцями. Закляла над квітами мати. Так і зосталися в Україні Хата, Мати і Чорнобривці, як одне ціле. І з тих пір нема України без білої хати і чорнобривців, які милують материнське серце до сивих морозів.

1 ведуча Благословенним і чарівним вважається той край, де росте барвінок. Ця прекрасна квітка і до ґрунту невибаглива, і затінку не боїться, і мороз не зачіпає її зеленого листя. Тому й рос-те вона по всій Україні. Отже, Україну можна назвати барвінковим краєм. Що ж символізує барвінок?

2а **ведуча.** Барвінок символізує віру у свої сили. Він є також символом краси, юнацької сили і дівочої вірності. Має він значення і як символ пам'яті.

Про барвінок складено багато пісень, віршів.

Барвінок стелиться низенько, Не клякне в затінку стебло.

Чи не тому в барвінка, ненько, І взимку листя зелененьке,

Що від землі бере тепло?

Барвінок стелиться низенько Та цвітом дивиться в зеніт.

Чи не від того, люба ненько, Барвіночок цвіте синенько,

Що синь небес бере у цвіт?

1- **а** **ведуча** А зараз ми залишаємо цей краси-вий острів, на якому ростуть мальви і жоржи-ни, барвінок і троянди, чорнобривці і ромашки та багато інших квітів.

2- **а** **ведуча**.Сьогодні наша подорож закінчу-ється. Але в майбутньому ми її продовжимо, тому що у нас залишилися ще багато цікавих островів української культури.

1-а ведуча. На прощання ми хочемо вам по-бажати:

Любіть Україну у сні й наяву,

Вишневу свою Україну, Красу її, вічно живу і нову,

І мову її солов'їну.

розробка:Раїса Макарчук.зав.ПШБ с.Степангород